

jeg gaaet til Finansudvalget, og der er ingen Grund til at bebrejde mig noget, for jeg har handlet fuldstændig loyalt. Da det sønderjydske Udvalg var opløst, kunde jeg ikke gaa til det, men paa Foranledning af Henvendelser fra Myndighederne gik jeg til Finansudvalget, og senere er jeg gaaet til Rigsdagen, hver Gang der var Tale om at forlænge Troppernes Ophold i de sønderjydske Landsdele. Det er ogsaa det, jeg har gjort her.

Rode: Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler fremsætter Bemærkninger, hvis Urigtighed er saa overordentlig let at konstatere. Under 16. Maj 1917 er der udsendt en officiel Redegørelse for, hvad der var passeret i Anledning af, at Spørgsmaalet om Reduktion af Sikringsstyrken var rejst. Det fremgaar heraf, at paa en Henvendelse til Partierne svarede det konservative Folkeparti følgende, som er underskrevet af E. Piper: „I Anledning af, at Forsvarsministeren har forelagt Det konservative Folkepartis Rigsdagsgruppe Spørgsmaalet om, hvorvidt Partiet vil give sin Tilslutning til en Reduktion af Sikringsstyrken, har Gruppen vedtaget at udtale følgende: Partiet tør ikke paa tage sig noget Medansvar for, at der for Tiden sker en Indskrænkning af Sikringsstyrken“. — Der fortsættes saa med en Meddelelse om, at man er meget interesseret i Besparelser, men mener, at Begrundelsen for Indskrænkningen maatte ligge i Forandringer i de udenrigspolitiske Forhold, og man slutter paa følgende Maade: „Sikringsstyrkens Indskrænkning kan altsaa ikke nu gennemføres med alle Partiers Billigelse, og man henstiller derfor til Regeringen og de andre politiske Partier, at Sagen stilles i Bero til et Tidspunkt, hvor Forholdene i udenrigspolitisk Henseende har klaret sig, saa at en Indskrænkning kan gennemføres, uden at Hensynet til Udlandet gør det i saa høj Grad betænkeligt, som nu er Tilfældet. Paa Partiets Vegne. E. Piper“.

Derefter har der været afholdt et Ministermøde indenfor Ministeriet, hvoraf den Gang Hr. J. C. Christensen og Hr. Rottbøll var Medlemmer. Hr. Rottbøll erklærede, at han ikke kunde gaa med til Sikringsstyrkens Indskrænkning, og Hr. J. C. Christensen udtalte, at han i og for sig var stemt for paa det Tidspunkt at indskrænke Sikringsstyrken, men paa Grund af de politiske Forhold maatte han, hvis Hr. Rottbøll forlod Ministeriet, ogsaa gøre

det. Derfor meddeler Ministeriet: „Paa Grund af de vidtrækkende politiske Følger, der saaledes vilde indtræde, har Ministeriet derefter besluttet at udsætte Sagens Afgørelse, og Reguleringen i Begyndelsen af August vil da foregaa efter de tidligere offentliggjorte Bestemmelser“.

Det fremgaar heraf ganske tydeligt, at det er en Henstilling, som den daværende Regering har fulgt, for ikke at fremkalde alt for store Forviklinger paa et Tidspunkt, hvor Forviklinger var uheldige, og det er derfor i Sandhed lidet klædeligt, at de Partier, som har gjort Henstillingen og set den fulgt af Samfundsgrunde, bagefter retter Angreb, fordi man har fulgt deres Henstilling.

Sporon-Fiedler: Jeg kan kun være det ærede Medlem Hr. Rode taknemmelig for, at han kommer mig til Hjælp ved denne Lejlighed. Jeg havde ikke Ordlyden af vort Svar ved Haanden, men det, som det ærede Medlem oplæste, bekræfter jo ganske, hvad jeg har sagt. (Latter). Ja, jeg kan godt forstaa, at man ler, for derved bortforklarer man den Alvor, der ligger deri. Det er jo Ord til andet, hvad jeg har sagt. Vi har Gang paa Gang fralagt os ethvert Ansvar. Der er Forskel paa at rette en Henstilling, og at det konservative Folkeparti Gang paa Gang har modsat sig Nedsættelse. Vi har hele Tiden staaet paa det Standpunkt, at Regeringen skulde bære sit fulde Ansvar ved den Lejlighed. Det fremgaar tydeligt af det, det ærede Medlem Hr. Rode har læst op, at saaledes har vi forholdt os. Jeg anerkender selvfølgelig Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem har oplæst, men det bekræfter netop i fuldt Maal, hvad jeg har udtalt om det Spørgsmaal.

Rode: Det skulde vel i og for sig synes overflødigt, men jeg gør dog opmærksom paa, at naar et Parti ikke blot siger, at det ikke vil have Medansvaret for Indskrænkningen, men derefter retter en indtrængende Henstilling til Regeringen og de andre Partier om at udsætte Indskrænkningen til et Tidspunkt, hvor det ikke vilde være saa betænkeligt af Hensyn til Udlandet at gaa dertil, og naar derefter to af de Ministre, som var indsat af andre Partier, under Henviisning hertil tilraader ikke at gøre Indskrænkningen, og man da imødekommer dette, saa er det dog sket paa Grund af Henstillingen. Det var altsaa en Imøde-